

Протокол

№

гр. София, 03.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3899** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ П. Ч. П. – редовно призован, явява се лично, заедно с АДВ. Н., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИКЪТ НА 01 РУ – СДВР – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. С., с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Н.: Поддържам жалбата изцяло.

ЮРК. С.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 30, ал. 2 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. Ч. П., чрез адвокат Т. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 26-VI-6-0003 от 02.03.2026 г., издадена от Началника на

01 РУ – СДВР, с която на оспорващия е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия за срок от една година.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

С определението си за насрочване на делото, съдът се е произнесъл и по направените доказателствени искания.

АДВ. Н.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме. Представям и моля да приемете публикации от общоизвестни източници в електронни медии, от които е видно, че на процесния ден се е провеждало едно от най-големите мероприятия на фен клубове на Ц., а именно честване на годишнина от създаването на клуба.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за СВЕДЕНИЕ днес представените от адв. Н. извадки от общодостъпни източници на информация, публикувани в електронни медии.

ЮРК. С.: Няма да соча други писмени доказателства.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. Н.: Моля да бъдат разпитани двамата допуснати свидетели.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

А. Т. Б.: Българин, български гражданин, неосъждан. Нямам отношения с г-н П., извън тези, които са предмет на разглеждане в настоящето производство. Работя в СДВР на длъжност командир на отделение в Сектор „М.“.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля А. Б.. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ Б.: Работя в Сектор „М.“ от 2013 г. Задълженията ми най-общо казано са осъществяване на контрол по трасето на метеостанциите, да проверявам полицаите, които са в наряд и следя за спазване на обществения ред. Знам защо съм тук, ще се придържам към описаното в докладната, която аз лично съм написал във връзка със случая. Не си спомням датата и месеца, но беше в началото на тази година. Спомням си, че бях в наряд, съвместно с полицейски инспектор И. Г. по осъществяване на контрол по трасе 1 от метростанция Софийски университет до метростанция Летище С.. От Р. С. - началник на II^{ра} група ни бе разпоредено да отидем на метростанция Софийски университет, където да следим за спазването на реда във връзка с провеждането на футболна среща. Ставаше въпрос за среща между два отбора – единият

беше Л., а другият не го помня, срещата беше на стадион „Г.“. Било е след 19:00 часа, защото ни започна смяната. Аз отидох заедно с колегата И. Г. на метростанция Софийски университет. Разделихме се с колегата, за да може да контролираме по-голяма зона. Аз отидох на вестибюл 1 – това е помещението, което прави връзката с метростанция „О. мост“. Там забелязах пет-шест момчета, които бяха непълнолетни и се насочиха към метростанция „О. мост“, без отличителни знаци на определен футболен отбор. Бяха спокойни, нито викаха, нито агитираха, вървяха спокойно в група. Имам предвид вестибюла, където е прехода между двете метростанции, свързващи линия 1 и линия 3 с двете подвижни пътеки. Лицата идваха от перона на линия 1 и се движеха в посока метростанция „О. мост“. При разминаване с момчетата господинът отляво на мен /свидетелят сочи жалбоподателя П./, без да бъде провокиран от страна на младежите, удари силно едно от децата, при което то падна и си удари главата в плочите. Не мога да кажа точно как го удари, но според мен беше с присвита длан. Детето падна, удари си главата в бетонните плочки, аз своевременно се намесих и застанах между тях. Господинът отляво на мен не указа съпротива по никакъв начин. Даде обяснение, че го ударил, защото сметнал, че според него са имали у тях палки, боксове и други забранени вещи. След това останахме на място до пристигане на мои колеги и се насочихме към служебно помещение, заедно с г-н П. и всички младежи, включително и падналото момче. Това, което си спомням беше, че лявата половина на лицето на момчето беше видимо зачервена, както и лявото око. Обадих се на спешна медицинска помощ чрез дежурната на „М.“. Разпоредих на пострадалия, защото беше непълнолетен да се свърже с родител. Всички лица и непълнолетните, и г-н П. бяха проверени за носенето на забранени вещи и предмети. Не се установи наличието на такива. След това дойде медицински екип и откараха пострадалия към „Пирогов“, а ние заедно с колегата Г. и жалбоподателя се насочихме към 01 РУ, където той беше задържан и там оформихме съответната служебна документация. Аз изготвих заповед за задържане в 01 РУ. След този случай не съм виждал г-н П..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н.:

СВИДЕТЕЛЯТ Б.: Мисля, че обстоятелството, че в лицата не бяха намерени забранени вещи е описано в съставената от мен докладна. Аз не съм извършвал личен обиск, защото това са непълнолетни лица, но всички те извадиха пред мен вещите, които имаха в джобовете си и обърнаха хастара навън, за да се види, че повече нямат други предмети в тях – това беше извършено с тяхно съгласие. Не си спомням, дали е имало сред вещите маски, или други подобни приспособления, предназначени за покриване на лицето. Разговарях с непълнолетните лица и по мои спомени те казаха, че отиват към Б. градина, за да се видят с други техни приятели. Не си спомням за провеждано в същия ден спортно мероприятие или друго мероприятие на клуб Ц.. По време на инструктажа беше акцентирано да следим за спазване на обществения ред във връзка с провеждането на футболна среща между Л. и другия отбор, но това не означава, че ние нямаме задължение да следим в цялост обществения ред. Не мога да оприлича групата от непълнолетни лица като футболни фенове. Те нямаха никакви отличителни знаци по тях, бяха с черни дрехи. При наличието на спортни мероприятия ние сме инструктирани, ако има групи и лица, които носят спортни знаци на спортен клуб, те да бъдат извеждани, за да не се стига до конфликт. До момента на инцидента и на установяването на лицата по нищо не личеше, че са футболни фенове, впоследствие при проведените разговори те казаха, че са фенове на Ц.. Лицата бяха облечени в черни дрехи и ние ням как да определим, дали те биха могли да са фенове, или симпатизанти на някакъв отбор, или на някаква група. В последно време имаме инструктаж да следим за така наречените групи „локали“, които са младежи, които се обличат в черно и нападат други хора. Аз лично не мога да определя, дали биха могли да бъдат членове на така наречените „локали“, фенове, или други. Категорично те нямаха агресивно поведение, нито провокираха останалите

граждани, които се намираха на територията на метростанцията.

Аз съм дал сведение, че бях свидетел на физическа саморазправа между мъж на видима възраст около 40 години и едното от лицата в групата. За мен физическа саморазправа е, когато някой удари друг на каквото всъщност аз станах свидетел. Аз не съм видял момчето, след като бе ударено от г-н П. да отвърща по някакъв начин, нито някой от групата. Аз в рамките на не повече от три до пет секунди отидох и застанах между тях с цел ограничаване на по-нататъшните действия. Никой не е бягал, а просто две от лицата продължиха напред, колегите от метростанция „О. мост“ ги спряха и ги върнаха. Те не са напускали територията на метростанцията. Писмени сведения са вземани само от лицата, които са дали обяснения и те се намират по делото. Мисля, че г-н П. имаше отличителен знак на Л., може би шалче или фланелка, но не си спомням точно.

АДВ. Н.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. С.: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля А. Б. от залата, като му върна личната карта.

В залата се въведе свидетелят М. Й..

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

М. А. Й.: Българин, български гражданин, неосъждан. Нямам взаимоотношения с г-н П. и СДВР.

СЪДЪТ СЛУЖЕБНО КОНСТАТИРА, че свидетелят е непълнолетен и разпитът се извършва в присъствието на негов родител – баща А. С. Й., с негово съгласие.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля М. Й..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ Й.: Спомням си на 02.03. това, което се случи. Бяхме тръгнали с К., К. и Я. – мои приятели към едно мероприятие на футболен клуб Ц. на фракцията „Offenders“. Това беше вечерта към 19:30 ч.-20:00 ч. До там се придвижихме с метрото. Слязохме на „С.“ и след това се прекачихме за към Софийски университет. Слязохме на Софийски университет. Тръгнахме към метростанция „О. мост“, за да излезем от подлеза на метростанцията. Крайната цел беше Б. градина, ресторант „Морето и рибарят“. Нямахме никакви артикули на Ц., едното от момчетата само беше с червена тениска, но без надписи. Когато слязохме от влака се движехме в група. К. ми е приятел – той също е фен. Висок е около 1,70 метра и тежи около 50 кг., т.е. той е доста по-слаб от мен. След като слязохме от влака се качихме на ескалаторите и в това време забелязахме множество фенове, около седемдесет на Л. да викат. Обърнахме се и в това време на К. му удариха шамар. Аз си спомням лицето, което удари шамар на К., той е в тази зала /свидетелят сочи към ж-я П./ Единиият от нашите приятели беше по-напред от нас и мисля, че нещо викаше, но тихо, а ние с К. вървахме заедно, ние бяхме трима, а другите двама вървяха по-напред. К. падна, не мисля, че се удари, имаше проблем с окото, но вече му е минало. Почти веднага дойде един от служителите на полицията и след това бяхме заведени в стаичка, където дадохме показания. Г. П. беше с нас. По пътя не сме разговаряли с него. Той доколкото разбрах е ударил К., защото е помислил, че някой от нас е извадил палка. Ние бяхме проверени веднага от

служителя на полицията и палки в нас не бяха открити. Полицаяте извикаха медицинска помощ заради К.. Мисля, че го заведоха в „Пирогов“. Ние стояхме в стаичката, докато дойдат полицаите от 01 РУ. Аз не съм ходил в 01 РУ и това което съм написал, съм го написал там на място. Във връзка с този случай повече не сме били викани.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н.:

СВИДЕТЕЛЯТ Й.: Присъствието на седемдесет фена на Л. в метростанцията, предизвика някакъв уплах у нас. Ние знаехме, че в момента се провежда спортно мероприятие на Л. и за това бях казал на моите приятели, че е по-добре да хванем автобуса от „Л. мост“ и да отидем на „О. мост“. Преди случката видяхме полицаия от „М.“. Ние не сме му сигнализирали за другата група на привърженици на Л., но полицаят през цялото време ни гледаше и видя какво се е случило. Той предприе веднага действия, веднага след като на К. му удариха шамар. Никой от моите приятели не отвърна на удара и не предприе никакви действия. Други удари от страна на г-н П. нямаше. Според мен ударът беше инстинктивен. Както казах по-рано от моите приятели не съм забелязал никой да бяга, а просто двама от тях бяха по-напред. По време на проверката мисля, че беше немерен лютив спрей в К.. Полицаят го откри.

АДВ. Н.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. С.: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля М. Й. и на неговия баща от залата, като им върна личните карти.

АДВ. Н.: Моля да допуснете обяснения от страна на жалбоподателя П., за да представи своя поглед върху случката.

СЪДЪТ на основание чл. 176 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК,

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя П. П. да даде обяснение.

На жалбоподателя бяха разяснени последствията от даването на неверни обяснения.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ П. /лично/: Бях на спортно мероприятие на стадион „Г.“ между отборите на Л. и Локомотив С.. Мачът свърши около 19:20 часа – неделя, мисля че беше 01.03. Помня, че понеделник бях на работа. Когато свърши мероприятието се насочих към вкъщи. По принцип пътувам с кола, но този път, тъй като щеше да има много посетители на стадиона реших, че е по-добре с метро. След мача бързах към метрото с мой приятел, но в метрото влязох сам. Прекачих се на станция „О. мост“, за да хвана метрото от С. университет посока „О.“, където живея. Слязох на метростанция „О. мост“, качих се на ескалаторите и поех посока дългия коридор към метростанция Софийски университет. За да стигна по-бързо до метростанцията преминавах през хората тичайки. Имаше много хора. Аз нямах отличителни значи, само един тъмносин шал, който не може да се разбере, че е шал на Л. по начина, по който изглежда. Малко преди да стигна до ескалаторите и да сляза до метростанция Софийски университет, там където продават пици, се натъкнах на въпросната групичка. Всички бяха с черни дрехи, нямаха отличителни знаци, но и имаха червени нюанси около

врата. В момента веднага ги разпознах, че са фенове на някой отбор, защото аз ходя от много дълго време по мачове. Помня единствено свидетелят М., който беше разпитан преди малко, защото е най-висок, той тогава се опита да си сложи една предпазна маска, за да си прикрие лицето. Всичко се случи много бързо между три и осем секунди. Аз спрях, когато ги видях, застанах неподвижно с цел да се разминем, но в същия момент видях, че едно от момчетата извади черен предмет от джоба си, което аз възприех като сгъната палка. В същото време от към края на коридора се зададоха фенове на Л., които пееха. Според мен момчетата се стреснаха, виждайки феновете на Л. и започнаха да се бутат, за да избягат. Инстинктивно, може би в уплах, замахнах и ударих едно от тях. На секундата дойде полицаи Б., дадох си доброволно личната карта, не съм оказвал съпротива. Той ни отведе от страната на пиците, където нямаше толкова хора. Аз му казах, че има две момчета, които избягаха. Той им каза да се обадят на родителите си и да се обадят на техните приятели да се върнат. В този момент М. каза: „Да чорбари, отиваме на рожден ден на „Offenders“. Аз им казах, че съм на 40 години и че не трябва да ме правят на луд. Тогава М. каза: „Е. тъпото, ще закъснеем“ и каза „Как можа точно него да удариш, сега ще си преобещ живота!“. Вкараха ни в едно помещение с дълъг коридор. Според мен аз седях 1,30 ч.- 2 ч. в коридора, момчетата бяха в другия край на коридора. Извикаха ги един по един да дават сведения и не съм бил свидетел на това как са ги претърсвали. Мен ме извикаха накрая, когато дойдоха полицаи от 01 РПУ и с едно от момчетата, но не си спомням точно кое беше и ни претърсиха. Отведоха ме в 01 РПУ, задържаха ме и чак на другия ден ми взеха сведения. Спомням си, че когато дойдоха полицаите от 01 РПУ питаха момчетата дали имат нещо забранено, те първоначално отрекоха, после едното от тях каза, че има спрей. Един от полицаите каза: „Изхвърли го бе глупак!“. От 01 РПУ дойдоха четири полицаи мисля, че и една жена полицаи. Не ми е оказвана физическа сила, говорехме си абсолютно нормално. Аз отидох доброволно в 01 РПУ и ме задържаха. Срещу мен няма други производства за хулиганство или нещо друго. Полицаите казаха, че трябва да ми сложат белезници, защото такъв е законът и когато отидохме в 01 РПУ ми ги магнаха. Съдействаха ми да ми прикрият лицето, за да не ме познаят мои познати. Когато аз казах, че ми се стори, че едно от момчетата има палка, едно от тях каза, че това му е зимната черна шапка и я извади, за да я покаже.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните

намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Н.: Предвид всички събрани доказателства по делото, включително и гласни такива, моля да бъде отменена процесната ЗПАМ. Претендирам разноски по делото, за което представям списък и договор за правна защита, с копие за ответника. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. С.: Моля да оставите без уважение така подадената жалба от г-н П. като неоснователна и недоказана, като оставите в сила процесната ПАМ като правилна, законосъобразна, мотивирана и издадена от надлежно упълномощен полицейски орган. Предвид изхода на настоящето производство, моля да ми присъдите юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и в размер, определен от съда. Не правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Н. в 7-дневен срок от днес да представи допълнителни съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: